

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви в) и й) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 7 ноември 2016 г. — Hércules Club de Fútbol/Комисия**(Дело T-766/16)****(2017/C 006/60)***Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподател: Hércules Club de Fútbol, SAD (Аликанте, Испания) (представители: S. Rating и Y. Martínez Mata, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени Решение С (2016) 4060 окончателен на Европейската комисия;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Частта от обжалваното решение относно Hércules FC се отнася до заем в размер от 18 милиона евро, отпуснат от частноправна организация на Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, друг частноправен субект, който използвал голяма част от заема за закупуването на акции на Hércules CF при увеличаване на неговия капитал. Този заем е гарантиран от публична финансова институция: Institut Valencià de Finances.

Комисията твърди, че в резултат на посочената сделка Hércules FC е получило държавна помощ, изразяваща се в разликата между реалната цена на гарантирания заем и цената, която би платил при твърдените условия на пазара, актуализирана от датата на отпускането на заема до датата на обжалваното решение.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание, изведено от неправилното прилагане на Съобщението на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции.

- В тази връзка жалбоподателят твърди, че той не е „предприятие в затруднено положение“ по смисъла на Насоките от 2004 г. и че предоставената гаранция отчитала риска от неплащане и обезпечавала заема.

2. Второ основание, изтъкнато при условията на евентуалност, е изведено от липсата на отражение върху конкуренцията и търговията между държавите членки.

- В тази връзка Hércules CF твърди, че то не може да участва в състезания на европейско ниво и че с твърдяната помощ не му е предоставено никакво конкурентно предимство.

3. Трето основание, също изтъкнато при условията на евентуалност, е основано на неправилното оценяване на хипотетичната помощ.

Жалба, подадена на 31 октомври 2016 г. — BNP Paribas/ЕЦБ

(Дело T-768/16)

(2017/C 006/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: BNP Paribas (Париж, Франция) (представители: A. Champsaur и A. Delors, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени, на основание членове 256 ДФЕС и 263 ДФЕС, Решение ECB/SSM/2016 — ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136, прието от Европейска централна банка на 24 август 2016 г.,
- да осъди Европейската централна банка да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е грешка при прилагане на правото, която Европейската централна банка (ЕЦБ) била допуснала при тълкуването на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламент № 575/2013“).

Жалбоподателят упреква по-конкретно ЕЦБ, че решението ѝ от 24 август 2016 г. за отхвърляне на неговата молба да му бъде разрешено да изключи експозициите към публичния сектор от изчисляването на отношението на ливъридж (наричано по-нататък „обжалваното решение“)

- не е съобразено с намеренията на законодателя на Съюза и с целите, които преследва Регламент № 575/2013,
 - лишава член 429, параграф 14 от този регламент от полезно действие,
 - представлява изземване на правомощия на законодателя на Съюза от страна на ЕЦБ.
2. Второто основание е явна грешка в направената в обжалваното решение преценка на пруденциалния риск, свързан с регулираните спестявания, тъй като ЕЦБ не взела предвид правната уредба и емпиричните факти, свързани с тези спестявания, нито доклада на Европейския банков орган, и допуснала такава грешка в преценката както по отношение на риска от прекомерен ливъридж, така и по отношение на другите пруденциални рискове, свързани с него.
3. Третото основание е изведено нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото обжалваното решение, от една страна, не било съобразено с общия принцип на пропорционалност, закрепен в член 5 от Договора за Европейския съюз, и от друга страна, то не зачитало специалните изисквания, свързани с принципа на пропорционалност в областта на пруденциалния надзор, а именно ме пруденциалните изисквания трябва да са съобразени със стопанския модел на предприятието на банката и със свързаните с него рискове за финансовия сектор и за икономиката.